

ιστορεῖ(α). Συνέγραψεν ὁ Λεόντιος ἰδ' δογματικὰ κεφάλαια περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐν οἷς ἐλέγχει τὴν λατινικὴν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καινοτομίαν, ὡς λέγεται. Ἐξεδόθησαν μετὰ τῶν πανηγυρικῶν λόγων τοῦ ἀρχιεπισκόπου Φιλαδελφείας Μακαρίου τοῦ Χρυσοκεφάλου ἐν Κοσμοπόλει [Βιέννη 1793].

Δημήτριος Τορνίκιος, Λογοθέτης τοῦ δρόμου καὶ ἐπὶ τοῦ Κανικλείου, φίλος τοῦ διασχήμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Μιχαὴλ τοῦ Χωνιάτου, οὗ σώζονται πολλαὶ ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν Τορνίκιον, ἤκμαζε περὶ τὸ ἔτος 1190. Ἐγραψε πρὸς τὸν Λατίνον ἐπίσκοπον Στρογόμμου περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐξ ὀνόματος τοῦ αὐτοκράτορος Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου. Τοῦ πονήματος ἀντίγραφον σώζεται ἐν τῇ τῶν Παρισίων βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 2830 καὶ 2966(β).

Θεόδωρος Βαλσαμών, Κωνσταντινουπολίτης, Διάκονος, Νομοφύλαξ καὶ Χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, περὶ δὲ τὸ ἔτος 1190 ἐγένετο Πατριάρχης Ἀντιοχείας τὸν Ἰωάννην διαδεξάμενος, ἀλλὰ κατεχομένης τῆς Ἀντιοχείας τότε ὑπὸ τῶν σταυροφόρων Λατίνων, οἵτινες ἴδιον Πατριάρχην ἐκαί τε καὶ ἐν Ἱερουσαλῆμ ἐγκατέστησαν, οὐκ ἀπήλαυσε τοῦ λαχόντος θρόνου(γ). „Ὁ ἱερός οὗτος ἀνὴρ, λέγει ὁ Κύτρου Ἰωάννης περὶ αὐτοῦ, τρίβων ἦν ἐς ἀκριβὲς τῶν νομικῶν καὶ κανονικῶν νομοθετημάτων, καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν τούτοις περιადόμενος“. Ἠλεγε καὶ οὗτος τὰς λατινικὰς καινοτομίας ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν καὶ

(α) Νικ. Χωνιάτ. Ἱστορ. σελ. 526 καὶ 532. ἔκδ. Βόννης. Ὁ Παλαμᾶς κατὰ λάθος οὐ μόνον τὸν βίον τοῦ Λεοντίου μέχρι τοῦ ἔτους 1261 παραξέτεινεν, ἀλλὰ καὶ τὴν πατριαρχίαν τοῦ Δοσιθέου προτίθησι καὶ αὐτῆς τῆς τοῦ Ἀθανασίου ἐν Ἱεροσολυμιάδι σελ. 458—463. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1862.

(β) Oudini Commentar. de scriptor. ecclesiae tom. II. p. 1658.

(γ) Βλ. Κ. Οἰκονόμου Περὶ τῶν Ὁ' Ἑρμηνευτῶν τόμ. Α' σελ. 780.

Δημητριοπούλου Ὁρθόδοξος Ἑλλάς.

